

Ceļojošo karogu paturēsim!

Tādu solījumu deva Pļaviņu mežsaimniecības kolektīvs, saņemot Kokneses MRS ceļojošo karogu Lielā Oktobra priekšvakarā.

Vārdiem seko darbi. Kolektīvs sagatavojis 28.500 kubikmetru un pievedis 26.800 kubikmetru kokmateriālu, līdz ar to izpildot 11 mēnešu uzdevumu. 25.000 kubikmetru vietā izvests vairāk nekā 25.600 kubikmetru. Arī citi darbi veikti ar uzviņu.

Čakli strādā vedējs V. Babris, kas jau izpildījis gada saistības, izvedot vairāk nekā 1.600 kubikmetru mežmateriālu. Uzdevumu pārsniedzis traktorists J. Vīgups, strādnieks E. Viksna, brigadieris O. Zuitiņš un daudzi citi.

Kolektīvs apņēmis līdz gada beigām virs plāna sagatavot un pievest 1.500 un izvest uz galapunktiem 500 kubikmetru kokmateriālu.

E. LIEPIŅŠ,
ceha komitejas priekšsēdētājs

Kolektīvs turējis vārdu

Savas saistības par godu Liela-Oktobrim sekmīgi izpildījis Jēkabpils ķieģeļu fabrikas kolektīvs. Desmit mēnešu uzdevums veikts 20. oktobrī, bet šodien uzņēmums izpilda vienpadsmit mēnešu preču produkcijas plānu. Ieviesta drenu cauruļu iekraušanas konteinerā, kas nodrošina cauruļu mehānizētu iekraušanu vagonos. Mehānizēta arī gatavās produkcijas aizvešana no lokveida krāsns. Fabrikas teritorijā iedēstīti 700 kociņi un dekoratīvie dēsti, betonēti laukumi un ietves 2200 kvadrātmetru platībā. Kolektīvs tikai oktobrī vien ietaupījis 6,3 tūkstošus kilovatstundu elektroenerģijas. Darba ražīgums kāpināts par 8,5 procentiem.

Ar labiem panākumiem lielo gadadienu sagaidīja fabrikas strādnieki M. Dehtereva, G. Voronova, P. Pēternieks, I. Zeikers, A. Semjonovs, elektriķis L. Smiltiņš un daudzi citi.

K. LITOVČENKO,
darba un kadru inženieris

Kurš arājs uzvarēs?

Par to, lai pavasarī novērstu darbu sastrēgumu un seja noritētu ātri un organizēti, teritoriālās pārvaldes zonas saimniecībās tagad izvēršusies sociālistiskā sacensība zemes aršanā. Samērā labi ir kolhoza «Sēlija» panākumi. Laikā no 26. oktobra te uzarti 85 hektāri. Traktorists komjauniešs Oskars Staks viens pats no kopējā uzdevuma ar savu traktoru DT-54 paveicis 82 procentus. Šajā saimniecībā vidējā izstrāde uz vienu traktoru pēdējā dekādē, kad sāls sarežģīja aršanu, joprojām paliek ievērojama — 24 hektāri.

Lielu uzcītību parādījuši kolhoza «Sarkanais partizānis» traktoristi Roberts Grāvītis un Boriss Vasiljevs. Pēdējās desmit dienās te uzarts 50 hektāru. Kolhoza valde sistemātiski rezumē sacensības gaitu, rūpīgi seko traktoristu veikumam.

Mehānizatoriem daudzās saimniecībās nācās pārvarēt lielas grūtības, ne visur sasalušo zemi nēma arklis. Toties izvēle bija visai liela — nedrīkstēja vienīgi izdarīt liekus pārbraucienus. Kā redzams, traktoristi pirmrindnieki tieši tādā ceļā nodrošināja sev godpilnu vietu sociālistiskajā sacensībā. Neapstrīdami, tā vēl nav noslēgusies un grūti pateikt, kurš būs uzvarētājs un saņems godpilno «Labākais» nosaukumu, dabūs vērtīgās balvas, tomēr līdz šim pa-

veiktais ir labs tramplīns, lai izdarītu nākošo lielo lēcieni uz priekšu.

Nejūt vajadzīgo spraigumu zemes aršanā padomju saimniecību mehanizatoru vidū. Ļoti atpaliek Lones un Zasas traktoristi. Laika posmā no 1. līdz 10. novembrim Zasā vidēji ar katru no 14 kāpurķēžu traktoriem bija aparts pa 9,2 hektāri. Tas nozīmē, ka dienas laikā te ar katru mašīnu sastrādāts mazāk par hektāru. Neveicas arī Vietalvas traktoristiem. Tajā pašā dekādē vidēji dienā ar vienu kāpurķēžu traktoru Vietalvā uzarts 1,47 hektāru zemes. Runājot ar padomju saimniecības vadītājiem, partijas pirmorganizācijas sekretāru b. Zaziti, tā vien liekas, ka sekmēm nevajadzētu izpalikt, bet nepielūdzamie skaitļi stāsta ko citu.

Par to, ka Vietalvā nepiedodami formāli organizē sociālistisko sacensību, mūsu laikrakstā jau bijusi runa. Partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Zazitis savā laikā apņēmis uzskatāmi parādīt traktoristu sacensības gaitu. Bet tie bijuši tikai solījumi. Nepietiek ar to vien, ka izsludinātas premijas. Pavirša pieeja dara savu. Lūk, vietālieši kopš 10. novembra pārstājuši art zemi, aizbildinoties ar to, ka augsne sasalusi. Bet tajos pašos «platuma grādos» atrodas arī citas saimniecības, kur aršana rit pilnā sparā.

J. PRIKULIS

VISU ZEMJU PROLETARIEŠI, SAVIENOJĪETIES!

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JĒKABPILS TERITORIĀLĀS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAŽOŠANAS PĀRVALDES ZONĀ

79 (2774)
22. gads

Sestdien,
1962. gada 17. novembrī

Maksā
2 kap.

PARTIJAS PIRMORGANIZĀCIJAS

Nevis pārbagātību, bet mērķtiecību

Ļoti izdevīgu vietu sarkanajam stūrtim izvēlējusies kolhoza «Nākotnes kalējs» partijas pirmorganizācija. Blakus telpā ir kantoris, foajē ar ģērbtuvi to šķir no Zalves ciema tautas nama. Ēkas otrā stāvā izvietota bibliotēka. Pastāvīgi te iegriežas kolhoznieki un ciema iedzīvotāji. Kolhoza partijas pirmorganizācijai šeit plašas iespējas komunistiskās audzināšanas, masu politiskā darba izvēšanai, tani skaitā kaujiniecišķas uzskates agitācijas izvēšanai. Palūkosimies, kā šeit izmanto uzskates agitāciju.

«Komunisma uzcelsana ir tautas roku darbs, tās enerģijas un saprāta darbs». Šī pazīstamā tēze no PSKP komunisma celtniecības Programmas akurāti uzrakstīta lozungā un novietota pie sienas. Arī kolhoza kolektīvs ir viens no komunisma celtniecības pulkiem. Kāds viņu ieguldījums tautas kopējā lietā? Atbildi uz šo jautājumu gribas atrast te izvietotajos uzskates materiālos, sienas avīzē, komjauniešu izdotajā «Starmetī», sociālistiskās sacensības rādītājos, Goda plāksnē. Uzskates materiālu klāsts te visai bagāts. Bet par ko tie stāsta, uz ko aicina?

Rajona saimniecību labāko slaucēju sacensības rādītājos uz 1. oktobra, kas pašlaik atrodas sarkanajā stūrī, nav ievietotas kolhoza «Nākotnes kalējs» loppopes. Izslaukumus viņas pašlaik nevar mēroties ar rajona labākajām slaucējām. Tomēr arī šeit strādā krietni ļaudis, kas neželē pūles un zināšanas, lai ražotu vairāk piena, gaļas un citu produkciju. Piemēram, slaucēja Sofija Gabrāne kolhoza brūnāļas kopj 12 gadus. Viņas attēls redzams arī kolhoza Goda plāksnē. Bet kādi ir slaucējas sasniegumi? Par tiem klusē sienas avīze «Vārpa», par tiem nestāsta neviena no uzskates materiāliem. Arī pati slaucēja par izslaukumiem maz ko var pasacīt. Novietnē nav ne sociālistiskās sacensības saistību, ne to izpildes rezultātu.

Varbūt labāk parādīts gaļas ražotāju darbs? Sienas avīzes «Vārpa» kārtējā numurā pastāstīts par Preiļu rajona kolhoza «Sarkanais Oktobris» cūkkopju pieredzi. Divi cilvēki tur vienlaikus nobaro 1500 cūku, gadā — 4500. Cūkgaļas centnera pašizmaksa tur sastāda 60 rubļus. Raksts beidzas ar aicinājumu iet pa Antona Bārtuļa sekojamo ceļu. Ne vārda par pašmāju cūkkopjiem, par viņu mēģinājumiem šajā virzienā, par loppopju rītdienas nodomiem.

Vienā no uzskates materiāliem parādītas mūsu zemes attīstības perspektīvas 20 gados. Bet kā šīnī laikā pārveidosies pašu saimniecība? Kāds kolhozs būs pēc pieciem vai desmit gadiem? Tas nekur nav parādīts. Kolhoznieki neredz perspektīvas, konkrētu mērķi, kas tiem jāsasniedz. Bet bez tā nevar prasīt lielu, radošu darbu, novatorisku pieeju saviem pienākumiem.

Partijas pirmorganizācija nenovērtē vienu no komunistiskās audzināšanas arsenāla ietekmīgākajiem līdzekļiem — uzskates agitāciju. Politiskā darba centrā — kolhoza sarkanajā stūrī tā ir pārāk vispārināta, izteikta vispārējās tēzēs un lozungos. Te neredz gandrīz nekā konkrēta par atsevišķu novietņu, brigāžu, loppopju, mehanizatoru darbu. Kolhoznieki diendienā neredz, pēc kā līdzināties, kam sekot, kādi viņu sacensības partneru un pašu darba rezultāti. Gandrīz nekādu uzskates agitācijas materiālu nav fermās, mehāniskajās darbnīcās un citos darba iecirkņos.

Rudens aršanā teicami strādā traktorists komunist Jānis Petrovskis. Viens pats viņš uzaris vairāk nekā 90 hektāru rugaiņu. Par viņa darbu varētu pastāstīt daudz, bet uzskates agitācijas materiālos tas aprakstīts pārāk skopi.

Tuvojas saimniecības gada noslēgums. Kolhozniekiem interesanti uzzināt, cik lielu ieguldījumu katrs no viņiem devis kopu saimniecības attīstībā. Cik daudz pūļu ieguldījuši kopus darbā labākie ļaudis? Kas bijuši vērotāji un stāvējuši malā? Un kur tad analīze par atsevišķu nozaru, brigāžu, mehanizatoru darbu 1962. gadā? Bet paveiktā analīze nevar nopietni izplānot turpmāko darbu, nospraust jaunus uzdevumus. Tieši uzskates agitācija vislabāk to spēj parādīt visam kolektīvam.

Partijas pirmorganizācijas sekretāre Vilhelmine Lencēja, kolhoza komunisti, ciema kultūras iestāžu darbinieki pagaidām uzskates agitāciju vēl acīm redzot neuzskata par nopietnu palīgu saimniecisko un politisko uzdevumu risināšanā, par lielu morālu stimulatoru kolhoznieku iniciatīvas un aktivitātes rosināšanai. Tas liecina, ka kolhoza partijas pirmorganizācijai daudz neizmantoju rezervju visa kolektīva ledvesmošanai lieliem darbiem, ja

Lopkopības darbinieki! Nodrošināsim lopu sekmīgu izmitināšanu ziemā! Izpildīsim gada uzdevumu piena un gaļas ražošanā un pārdošanā valstij!

Vairāk
un lētāku
cūkgaļu

Attēlā: Lauceses kolhoza labākā bekonu audzētāja Velta Meldere.

V. BEĻEVIČA foto

Nu jau vairākus gadus Lauceses kolhozā nobarojamās cūkas kopj Velta Meldere. Darba dienas nomaina vienu otru, vai tā būtu vasara, rudens vai ziema, kura, lūk, jau atsūtījusi savu pirmo vēstnesi — salu. Čaklās cūkkopējas darbā katru dienu ir jauna cūņa par uzņemto saistību izpildi.

— Vairāk, labāk, ātrāk — ir b. Melderes darba devīze. Ir svarīgi panākt vienmērīgi visu gadu labus dzīvsvāra pieaugumus, tā nodrošinot plānotās produkcijas iegūšanu un pārveidošanu. Par to cūnās cūkkopēja, pildot savus ikdienas pienākumus. Viņa vienmēr rūpīgi noteiktā laikā pabaro un apkopj savu barokļu saimi. Vasarā un rudenī viņa nodrošina cūkas ar pietiekošu daudzumu svaigas zaļbarības, ar ūdeni, minerālbarību. Cūkkopēja vienmēr atlasa atsevišķā grupā tos barokļus, kuri tuvākajā laikā nododami valsts iepirkumā, un tos pastiprināti ēdina. Tāpēc arī viņa ik mēnesi sasniedz visaugstākos dzīvsvāra diennakts pieaugumus. Septembrī viņas koptiem barokļiem vidējais diennakts dzīvsvāra pieaugums bija 458 grami, bet oktobrī — 698 grami.

Sogad b. Meldere apņēmusies nobarot un pārdot valsts iepirkumā 89 barokļus. Gada plānu viņa izpildījusi jau uz 1. novembri, nobarojot un nododot valsts iepirkumā 90 barokļus ar 90 kilogramu vidējo svaru. Līdz gada beigām čaklā cūkkopēja vēl nobaros 34 bekonus.

Z. DRUVINIECE

Lopkopības produkcijas ieguves rezultāti un valsts iepirkuma plāna izpilde rajona kolhozos un padomju saimniecībās 1962. gada desmit mēnešos

Saimniecības nosaukums	Piena bruto ieguve 1962. gadā % pret 1961. gadu	Ražots piens uz 100 ha lauks. izm. zemes cnt	Vidējais izslaukums no 1 govs kg	+ vai —, sa- līdzinot ar to pašu laiku pērn	Ražota gaļa cnt			Iepirkuma plāna izpilde						
					Uz 100 ha lauks. izm. zemes	Uz 100 ha tirumu	Uz 100 ha pārējās lauks. izm. zemes	Iegūtas olas uz 100 ha graudaugu sējumu gab.	Gaļa cnt			Piens cnt		
									Plāns	Izpilde	%	Plāns	Izpilde	%
KOLHOZOS														
Ausma	124	137	1.556	+ 167	13	26	6	6.527	500	454	91	2.790	2.673	96
Druva	123	232	1.871	— 17	23	36	8	—	390	416	107	2.590	2.583	100
Uzvara	122	227	2.060	+ 295	14	24	5	14.898	700	460	66	5.400	4.852	90
Rožkalna	116	228	1.928	+ 10	19	22	5	—	460	461	100	3.130	3.085	99
Leimaņi	116	211	1.965	+ 209	12	22	5	—	500	274	55	4.000	3.462	87
Strauts	114	298	1.989	— 100	23	39	8	—	350	376	107	3.060	2.906	95
Draudzība	112	302	2.319	+ 213	17	25	5	16.642	2.100	1.408	67	20.500	16.380	80
Kārļa Marksa	112	163	2.047	— 10	22	42	9	—	750	580	77	3.100	2.585	83
Stars	108	223	1.852	+ 80	20	29	7	11.506	700	557	79	6.000	4.741	79
Suvorova	107	225	1.968	+ 5	14	21	6	—	400	265	65	3.050	2.810	92
Padomju Latvija	107	137	1.594	+ 27	12	26	5	1.035	360	315				

Stāstiņi

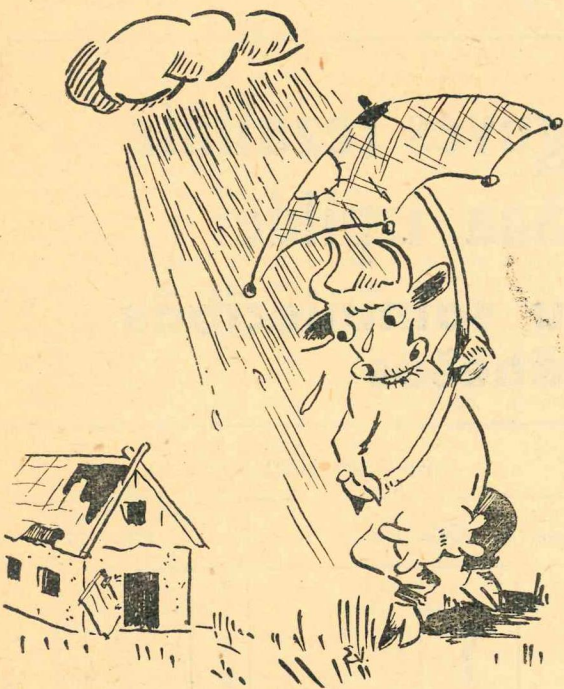
Zem lietussarga labāk nekā zem caura jumta...

Ziema jau klāt, bet kolhoza «Rekords» liellopu novietnes «Laidiņi» un «Muilāni» vēl nav sagatavotas lopu novietošanai. Bezrūpīgie kolhoza saimnieki pelnījuši bargu nosodījumu.

Fakts

Kam sprieda valde sodu man tik bargu,
Zem caura jumta lietū mirt?
Tad labāk eju laukā, ņemu lietussargu,
Jūs zināt — tas patiešām labāk ir:
Ne vēji pakškos svelpj, ne iesnas draud
Un esi drošs, ka virsū nekrīt jumta grausts.

Uzmanību!

8. UN 10. NOVEMBRI BEZ VESTS PAZUDUSAS DIVAS KINOFILMAS, KURAS GAIDIJA KOLHOZA «SELIJA» LAUDIS. GODIGO ATRADEJU LŪDZ PIETIEKTIES PIE KINOMEHANIKA BĒRZIŅA VAI SOFERA ZVIDRINA, KURIEM FILMAS VAJDZĒJA NOGĀDĀT «SELIJAS» KLUBĀ.

Sisenītis vasariņu...

Moto: Sisenītis vasariņu
Nodziedāja, nospēlēja,
Apskatīties nepaspēja,
Kad jau ziema klāt ar ziņu:
Tukšs ir lauks un tukša plava.
(A. Krilovs)

Rudens saule pārlaida skatienu kolhoza «Dubna» rudzu laukiem. Piebriedušās vārvas gaidīja plā-

vējus. Pa ceļu uz Līvānu pusi gāja kāds puisis. Gaišo putekļu mētelī nevēlīgi pārsviedis plecām, viņš svilpoja vieglas estrādes dziesmas motīvu. Rudzi viņa uzmanību nesaistīja. Domās puisis jau atradās Līvānos, jautrā draugu sabiedrībā. Tur varēs patikami pavadīt atlikušo pusdienu, vakaru un daļu nakts. Arvids Kalvāns nebija no tiem trakajiem, kas katru dienu — vienalga, vai lija, vai spīdēja saule — strādāja kolhoza laukos. Sevišķi, kad spīdēja saule — taisni zēl tādā laikā strādāt, jo ir taču daudz patīkamākas nodarbošanās. Un tādēļ Arvids Kalvāns soļoja uz Līvāniem.

Kad pienāca ziema, sisenis bija spiests iet lūgt pajumti un pārtiku pie skudras. Arvids palaujas uz to, ka pelna tēvs. Gan jau ziemu pārlaidīs. Taču krietni darba darītāji nevar ciest sev blakus sisenus, — tādus, kas svilpo estrādes dziesmiņas, kad citi norauš sviedrus no sakarsušajām sejām. Kolhoza apcirknī jau sen piepildīti, tikai Arvida Kalvāna daļas tur nav.

I. DZIRKALIS

«Skrāpim» atbild

„Modē sarkani papēži“

Rajona komunālo pakalpojumu kombināts paziņo, ka par rakstā norādītajiem trūkumiem apavu darbnīcas brigadieris b. Osis izsauks uz atestācijas komisiju 5. oktobrī un ar kombināta pavēli

viņam izteiktis rājiens. Vienlaikus veic pasākumus, lai uzlabotu darbu apavu darbnīcā.

I. BOBROVS,
komunālo pakalpojumu kombināta direktors

Kritika palīdzēja

Mūsu laikraksta 25. augusta numurā kritizējām Kārļa Marksa kolhoza biedru Jāni Ozoliņu, kas izvirzījās no sabiedriskā darba. Esam saņēmuši atbildi no Kārļa Marksa kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretāres A. Priekules:

«Apspriežot jūsu laikrakstā ievietoto rakstu «Stāsts bez beigām», ziņojumu, ka Jānis Ozoliņš ar partijas pirmorganizācijas palīdzību ie-

saistīts Sūnu skolas neklātienas konsultāciju grupā un arī kolhoza darbā iziet regulāri. Kritika pusi ierosinājusi pārdomāt savu rīcību.

Arī otrs kritiskais raksts «Zirnekļa tiklos sapinušies» (15. septembra numurā) par kolhoza kantora darbiniecēm bija pamatots. Tas apspriests, un kantora telpas savestās kārtībā.»

DARBAĻAUDIS RAKSTA REDAKCIJAI

Es, autobusa šoferis, kam katru dienu jābrauc pa mūsu rajona ceļiem, labi pazīstu visus ceļu meistarus manā mar